

forflag, som jeg har tilladt mig at stille om, at denne Anmærkning falder bort, bliver vedtaget. Det være mig endnu tilladt, forsaavidt det høie Thing maatte ville tage særligt Hensyn til, hvad Stemning der muligt kan være i det andet Thing for at gaae ind paa Endringsforlaget, dersom det vedtages her, at fremhæve, at der til 3die Behandling af Finantslovsforlaget i Folkethinget var stillet et lignende Endringsforflag, hvilket var tiltraadt af Udvalgets Fleertal, og at der ved den første paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning blev afgivet 37 Stemmer for og 41 Stemmer imod det og ved et derefter foretaget Navneopraab 45 Stemmer imod og 40 Stemmer for det. Jeg har altsaa ingen Grund til at troe, at Vedtagelsen af mit Endringsforflag om at udelade denne Anmærkning vil berede Finantslovsforlagets videre Gang nogen Vanskelighed. Det andet Endringsforflag, som jeg har tilladt mig at stille, gaaer ud paa en Forgøelse af Summen under Universitetets Udgiftspost 7: „Til videnskabelige FormaaIs Fremme“. Den erede Taler, som først havde Ordet under Finantslovsforlagets 1ste Behandling (Vjerring), har med Hensyn til dette Punkt aldeles fyldestgjørende fremhævet de Omstændigheder, som gjøre, at jeg med største Bestemthed maa tilraade det høie Thing ogsaa at vedtage dette Endringsforflag. Man har ved Voteringen i Folkethinget nebsat den her omhandlede Sum, der, ligesom den, jeg først omtalte, egentlig er en Sum, der har vundet en vis Fasthed (Fisheser: Ved Lov!); ja, ligesom ved Lov; deri har det erede Medlem Ret. Summen bestod tidligere af 8,000 Rb., der vare Renten af en Reseruefond, som netop anvendtes til det Diemed, hvori denne Udgiftspost nu anvendes; disse 8,000 Rb. bleve, ikke igjennem Finantsloven, men ved en særlig Lov, nemlig Vønningsloven af 12te Januar 1858, forøgede med 2,500 Rb., altsaa netop til det Beløb, hvoriil jeg nu har tilladt mig at stille Forslag om at faae Summen restitueret. Man har ved Nedsettelsen i det andet Thing undladt at tage Hensyn til, at de 9,044 Rb., som nu ere bevilgede, ikke engang ville strække til til at fyldestgjøre de Krav, som gjøres af de Embeder, hvis Existents man dog ikke har villet rotte

ved, idet der nemlig i Marts Løb vil tilkomme en Professor, en extraordinair Docent, et Aderstillæg. Jeg maa forresten forsaavidt beklage, at jeg ikke selv i rette Tid har været opmærksom paa at fremhæve dette Punkt i det andet Thing, idet det jo turde være muligt, at det, naar det var blevet fremhævet, kunde have bevirket en Forandring i Afstemningen der.

Hvad de andre to Endringsforflag, som jeg har stillet, angaaer, da gaae de ud paa at holde virkelige organisatoriske Bestemmelser ude af Finantsloven. Det ene Endringsforflag figter til at faae den Anmærkning bort, som gaaer ud paa, at der ikke i Finantsaaret kan gives nogen Embedsmand fast Ansættelse ved Metropolitanstolen, og det andet Endringsforflag gaaer ud paa, at en lignende Anmærkning ved Seminariefonden, der lyder saaledes: „Ved Vonstrup og Hingby Seminarier kan i Finantsaaret ikke gives fast Ansættelse“, ogsaa skal bortfalde. Der kan kun være een Mening forbundet med disse Anmærkninger, nemlig den, som meget rigtigt, correct og træffende ved 1ste Behandling blev betegnet af den erede 2den Landsthingsmand for 1ste Kreis (Krieger) med det Udtryk, at man lagde Dren ved Træet. Jeg føler mig fuldt overbevist om, at i ethvert Tilfælde de to sidste Endringsforflag ville blive eenstemmigt vedtagne af det høie Thing, ligesom jeg haaber, at ogsaa de to andre Endringsforflag ville finde Tilslutning her i Thinget.

Krieger: Efter hvad den høitærede Minister har udviklet, skal jeg indskrænke mig til at sige, at jeg ikke skønner rettere, end at saamlige de af ham stillede Endringsforflag i fuld Maade fortjene Thingets Tilslutning. Grunden til, at jeg føler mig opfordret til udtrykkeligt at gjøre denne Bemærkning, er, at jeg under den forrige Behandling af Sagen hittede mig noget tvivlende med Hensyn til et enkelt af de i Forslagene omhandlede Punkter. Efterat jeg nu nærmere har undersøgt Forholdet og derved har forvissset mig om, at den Nedsettelse, der er skeet paa den Post, som jeg saaledes ved 1ste Behandling omtalte, er i ligesom Strid med en bestaaende Lov, er det